

Nr 235.

Av herr **Linderot**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för främjande av ökad bostadsproduktion m. m.

Det framgår i motiveringen till min motion i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 251 att vi icke kan acceptera att som förutsättning för den statliga stödaktionen för bostadsbyggnadsverksamhet lönerna för arbetarna inom bostadsproduktionen skall ytterligare sänkas. Redan har såsom också påvisats av Landsorganisationens ordförande byggnadsindustrins arbetare fått sina reallöner sänkta med minst 22 procent. Vi finner det orimligt att i en tid av ständigt stegrade levnadskostnader såsom den nuvarande även de nominella arbetslönerna skall genomgå en ytterligare försämring. Vi finner det också synnerligen märkligt att regeringen, utan att göra något yrkande för att begränsa de oerhörda byggmästarvinsterna eller profiterna inom byggnadsmaterialframställningen, ens kan begära av riksdagen att denna skall i denna fråga ta ställning till förmån för arbetsköparsidan inom byggnadsproduktionen. Jag föreslår därför ytterligare med hänvisning till den utförligare motiveringen i min nyss angivna motion,

att riksdagen i anledning av proposition nr 251 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte påpeka

att riksdagen *icke* vid godkännandet av förslagen om statliga stödåtgärder för bostadsbyggnadsverksamheten anser att statsmakterna uppställer några sänkningar av arbetslönerna såsom förutsättning för stödåtgärderna.

Stockholm i juni 1941.

Sven Linderot.
